

Kohtuasi C-294/20

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

1. juuli 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Audiencia Nacional (üleriigiline kohus, Hispaania)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

5. märts 2020

Kaebaja:

GE AUTO SERVICE LEASING GMBH

Vastustaja:

Tribunal Económico-Administrativo Central (keskne maksuasjade vaidekomisjon, Hispaania)

Põhikohtuasja ese

Käesoleva eelotsusetaotluse eesmärk on kindlaks määrata, millise ajahetkeni võib maksukohustuslane tõendada, et käibemaksu tagastamise õiguse tingimused on täidetud, ja millal ta oma võimaliku hooletu või kuritarvitava tegevuse tõttu kaotab õiguse käibemaksu tagastamisele.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Käesoleva eelotsusetaotluse ese on kindlaks teha, kas kohtul tuleb hinnata dokumente, mille on maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, esitanud käibemaksu tagastamise õiguse põhjendamiseks hilinenult, vastupidi direktiivi 79/1072 artiklite 3 ja 7 ning direktiivi lisade või direktiivi 2008/9 artiklite 15, 8 ja 9 sätetele, eirates seejuures Euroopa Kohtu sellekohast praktikat.

Kui see kohus peaks neid dokumente hindama, tähendaks see, et maksukohustuslasel, kelle asukoht ei ole liikmesriigis (ja seega igal maksukohustuslasel), ei oleks mingit ajalist piirangut oma tagastamisõiguse

tingimuste täidetuse tõendamiseks ning et ta võiks esitada tõendid, millal ja kuidas ta soovib, isegi kui ta ei ole seda teinud pärast seda, kui maksuhaldur on seda nõudnud, kuna sellele maksukohustuslasele ei pandaks süüks pahausksust või õiguste kuritarvitamist.

Tulemuseks oleks, et käibemaksu ei ole võimalik hallata, mis rikuks käibemaksusüsteemi neutraalsuse põhimõtet ja kahjustaks käibemaksu ühetaolisust kogu liidus.

Eelotsuse küsimused

1. Kas tuleb pidada õiguspäraseks seda, et maksukohustuslane, kellel maksuhaldur on korduvalt palunud tõendada tagastamisõiguse tingimuste täitmist, jätab selle nõude ilma mingi mõistliku põhjenduseeta täitmata, ning pärast seda, kui talle maksu tagastamisest on keeldutud, lükkab ta dokumentide esitamise edasi kuni läbivaatamis- või kohtumenetluseni?

2. Kas asjaolu, et maksukohustuslane ei esita oma õiguse põhjendamiseks vajalikku teavet maksuhaldurile, kui tal võimaldati seda esitada ja talt nõuti seda teavet, ning jätab selle esitamata ilma mõjuva põhjenduseeta, ja esitab seevastu selle teabe vabatahtlikult hiljem läbivaatamisorganile või kohtule, võib pidada õiguse kuritarvitamiseks?

3. Kas maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kaotab kas seetõttu, et ta on jätnud oma tagastamisõiguse tõendamiseks vajaliku teabe tähtjaks ja ilma mõistliku põhjenduseeta esitamata või seetõttu, et tema teguviis on kuritarvitav, pärast seda, kui ettenähtud või selleks antud tähtaeg on möödunud ja kui maksuhaldur on teinud maksu tagastamisest keelduva otsuse, oma õiguse maksu tagastamisele?

Viidatud liidu õigusnormid

ELTL artikkel 267.

Nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiiv 2008/9/EÜ, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad käibemaksu tagastamiseks vastavalt direktiivile 2006/112/EÜ maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teises liikmesriigis: artikli 5 lõige 2, artiklid 8, 9 ja 15.

Nõukogu 6. detsembri 1979. aasta kaheksas direktiiv 79/1072/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – välismaal asuvatele maksukohustuslastele käibemaksu tagastamise kord (nüüdseks kehtetuks tunnistatud): eriti artiklid 3 ja 7 ning lisad A ja C.

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi: artikkel 170

Euroopa Kohtu praktika.

Viidatud liikmesriigi õigusnormid

28. detsembri 1992. aasta käibemaksuseaduse 37/1992 (Ley 37/1992 del Impuesto sobre el Valor Añadido, edaspidi „käibemaksuseadus“) artikkel 119: eriti lõiked 2, 3, 4 ja 9.

Üldmääruse maksukorralduse üldseaduse rakendamise kohta halduskorras vaidlustamise valdkonnas (Reglamento General de desarrollo de la Ley General Tributaria en materia de revisión en vía administrativa) (kuninga dekreet 520/2005) (edaspidi „RGRT“) artikkel 57.

Põhikohtuasja asjaolude ja menetluse kokkuvõte

- 1 GE AUTO SERVICE LEASING GMBH esitas 30. juunil 2006 ja 29. juunil 2007 taotlused sisendkäibemaksu tagastamiseks, mille olid tasunud vastavad ettevõtjad või kutseala esindajad, kelle asukoht ei ole maksu kohaldamise territooriumil, vastavalt 2005. ja 2006. majandusaastal summas 407 396,469 eurot.
- 2 Riigi maksuameti välismaal asutatud maksukohustuslaste käibemaksu osakond väljastas 19. märtsil 2008 kaks taotlust, et äriühing esitaks dokumendid.
- 3 Ettevõtja avaldas 12. detsembril 2008 kavatsust nendele teabetaotlustele vastata, kuid märkis, et kuna ta on mitteresidendist äriühing ja nõutud dokumentide esitamisega on raskusi, ei saa ta neid nõudeid täita, isegi kui ta oli avaldanud kavatsust seda teha.
- 4 Riigi maksuamet tegi 18. veebruaril 2009 maksu tagastamisest keelduvad otsused, mis põhinesid sisuliselt sellel, et taotleja ei täitnud dokumenditaotlusi, mis tehti ettevõtjale teatavaks 21. aprillil 2009.
- 5 20. veebruaril 2009 (pärast keeldumisotsuste tegemist, aga enne nende teatavaks tegemist) saatis ettevõtja kaks kirja, ühe kummagi majandusaasta kohta, milles ta avaldas, et tegemist on Saksa ettevõtjaga, mille tegevusala on liisingulepingute alusel sõiduautode tarnimine Hispaania ettevõtjatele ja sõiduautode juhumüük Hispaania kasutatud autode turul; et ta tegutseb maksu kohaldamise territooriumil ilma püsiva tegevuskohata ning et ta maksab käibemaksu sõidukite soetamisel, mille kohta ta esitas tõendava dokumendina arved.
- 6 GE AUTO SERVICE LEASING GMBH esitas tagasimaksmisest keeldumise otsuste peale vaide. Ta väitis hilinemist tunnistades, et ta oli teabetaotlustele vastanud 20. veebruaril 2009, enne tema tagasimaksmise taotluse rahuldumata jätmise otsuste teatavaks tegemist. Lisaks esitas ta koos vaide esitamise

avaldustega näidise osutatud renditeenuste eest väljastatud arvetest, rõhutades äriühingu toimimist seoses selle klassi teenuste osutamisega Hispaanias.

- 7 Enne vaide kohta otsuse tegemist väljastas riigi maksuamet 13. juulil 2009 teatavate aspektide selgitamiseks uue teabetaotluse. Sellele teabetaotlusele, mis tehti GE AUTO SERVICE LEASING GMBH-le teatavaks 21. juulil 2009, ei vastatud kunagi.
- 8 Riigi maksuamet jättis 1. veebruaril 2010 vaide rahuldamata ja jättis tagastamisest keeldumise muutmata, kuna äriühing ei tõendanud, et seaduses ette nähtud nõuded on täidetud.
- 9 Kuna kaebaja sellega ei nõustunud, esitas ta Tribunal Económico-Administrativo Centralile (keskne maksuasjade vaidekomisjon, TEAC) halduskaebused, millele olid lisatud mitmesugused dokumendid, nimelt mõned teenuste osutamise arved ja liisingulepingud, Saksa ametiasutuste väljastatud ametlikud tõendid tema maksukohustuslase staatuse kohta, mis annab mahaarvamisoiguse, ning mitu perioodilist käibedeklaratsiooni. TEAC liitis kaebused.
- 10 TEAC tegi 24. jaanuaril 2013 otsuse, millega jättis majandus- ja halduskaebused rahuldamata. Ta kinnitas maksuhalduri seisukohta ja märkis, et tõendid, mis on asjakohased maksualase olukorra nõuetekohaseks reguleerimiseks, oleks tulnud esitada pädevale haldusorganile, jäädes samas seisukohale, et majandus- ja halduskaebuste menetlus ei ole selle ülesande täitmiseks õige aeg ning et tõendid oleks tulnud lisada maksude kohaldamise menetluse raames.
- 11 TEACi otsuse peale, millega jäeti kaebus rahuldamata, esitas GE AUTO SERVICE LEASING GMBH 24. jaanuaril 2013 Audiencia Nacionali (üleriigiline kohus, Hispaania; edaspidi „AN“) halduskolleegiumile kaebuse, milles ta väitis, et (i) läbivaatamisorgani piirav kriteerium rikub huvitatud isiku kaitseõigusi; (ii) et nii kohtutoimiku tõendid kui ka kaebuses esitatud tõendid annavad tunnistust kaebaja õigusest saada tasutud sisendkäibemaksusummad tagasi; (iii), et on rikutud neutraalse maksustamise põhimõtet; (iv) ja et kui vaidlustatud piiravat kriteeriumi kinnitatakse, siis tuleb menetluses tagasi minna maksuhaldusmenetluseni, et ettevõtjal oleks võimalik tõendite esitamata jätmist heastada.
- 12 Kohtulik kaebus jäeti tervikuna rahuldamata 22. septembri 2016. aasta kohtuotsusega, milles sisuliselt korrati TEACi seisukohta tõendamiskoormise kohta. Selles rõhutatakse asjaolu, et ettevõtjad või kutseala esindajad, kelle asukoht ei ole riigis, võivad kasutada õigust käibemaksu tagastamisele, kuid selle õiguse kasutamiseks nõutavate nõuete tõendamise koormis lasub neil endil. Menetlusstaadiumis ega majandusliku ja haldusliku läbivaatamise etapis nõuete täitmata jätmist ei saa kohtus heastada.
- 13 Selle kohtuotsuse peale esitas ettevõtja apellatsioonkaebuse.

- 14 Apellatsioonkaebus rahuldati Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus, edaspidi „TS“) 10. septembri 2018. aasta kohtuotsuses tervikuna, tühistades Tribunal Económico-Administrativo Centrali (keskne maksuasjade vaidekomisjon) 24. jaanuari 2013. aasta otsuse, millega oli jäetud rahuldamata (liidetud) majandus- ja halduskaebused, mis olid esitatud riigi maksuameti 18. veebruari 2009. aasta otsuste peale vaiete kohta otsuste peale, millega keelduti sellele ettevõtjale taotletud maksu tagastamise õiguse andmisest. Samuti otsustas TS taastada menetluse etapis, kus tehti vaidlustatud kohtuotsus, et tehtaks teine kohtuotsus, milles AN teeks menetluses esitatud tõendusmaterjali põhjal otsuse nende sisuliste tingimuste täidetuse kohta, mis peavad olema täidetud selleks, et GE AUTO SERVICE LEASING GMBH saaks taotletud maksutagastuse, ning kui tingimused on täidetud, siis tunnistaks AN seda sõnaselgelt.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 15 Maksuasjade vaidekomisjonid (TEAd) on nende peaaegu kohtulikule iseloomule vaatamata haldusorganid, mille poole tuleb tingimata pöörduda enne halduskohtusse pöördumist. Kuigi tegemist on haldusorganiga, toimub majandus- ja halduskaebuste menetlemine analoogselt kohtumenetlusega. Maksuasjade vaidekomisjonidel on oluline pädevus tõendite esitamise võimaluse, väidete menetlemise ja kohustuse osas lahendada kõik küsimused, olenemata sellest, kas pooled on need tõstatanud või mitte.
- 16 Tõendite esitamise osas näeb RGRT artikkel 57 ette, et maksuasjade vaidekomisjonid võivad keelduda taotletud või esitatud tõendite arvesse võtmisest üksnes juhul, kui need puudutavad asjaolusid, mis ei ole kaebuses esitatud nõuete üle otsustamiseks asjassepuutuvad, lubades samas neil määrata eelnevalt tagasilükatud tõendite arvesse võtmise, ning annab neile õiguse küsida kõiki aruandeid, mida nad peavad vajalikuks või asjakohaseks kaebuse lahendamiseks.
- 17 TS järeldas apellatsioonkaebuse lahendamisel oma varasemaid otsuseid järgides, et „[e]i on mingit probleemi selles, et vastutav maksukohustuslane, kes ei esitanud kontrollimenetluses teatavaid tõendeid oma taotluse põhjendamiseks, esitab need hiljem kohtus. [...]“ ja et kaebuse esitaja võib esitada maksuasjade vaidluskomisjonides tõendeid, mida ta ei ole maksuhaldusorganitele esitanud, tingimusel et õigusi kasutatakse kooskõlas heausksuse nõuetega, ilma et seadusega oleks lubatud õigusi kuritarvitada. Kuritarvitav või pahatahtlik käitumine peab olema asjaomastes menetlustes nõuetekohaselt tuvastatud ja see peab olema nii intensiivne, et see õigustab karistust, mis seisneb esitatud nõude sisu analüüsimata jätmises; selles menetluses ei esine vähimatki pahausksuse või õiguste kuritarvitamise süükspanemist apellandiks olevale ettevõtjale. TS tunnistas, et maksutagastust taotlev isik peab tõendama, et tema taotletud õiguse sisulised tingimused on täidetud. Igal juhul ei või ametiasutuse esitatavad nõuded maksutagastamise õiguse tõendamisele olla ebaproportsionaalsed, ülemäärased ega üleliigsed.

- 18 Kuna Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) rahuldab apellatsioonkaebuse, tühistati vaidlustatud kohtuotsus – osas, milles jäeti kohtule esitatud kaebus rahuldamata üksnes põhjusel, et koos majandus-halduslikus läbivaatamismenetluses ei ole võimalik esitada tõendeid või väiteid, mis jäeti vastavate maksude kohaldamise menetluses esitamata – ja koos sellega ka maksuasjade vaidekomisjoni otsus.

Eelotsusetaotluse põhjenduste kokkuvõte

- 19 AN peab TS 10. septembri 2018. aasta kohtuotsust täites tegema oma tühistatud kohtuotsuse asemel uue kohtuotsuse, milles tuleb hinnata kõiki dokumente, mille on ettevõtja esitanud nii maksuasjade vaidluskomisjonis toimunud läbivaatamise etapis, kui ka neid dokumente, mida on kohus lubanud tõendiks esitada, et teha kindlaks, kas äriühingul on õigus saada tagasi sisendkäibemaksusummasid, mille ta on tasunud ettevõtjana, kelle asukoht ei ole maksu kohaldamise territooriumil, 2005. ja 2006. majandusaastal summas 407 396,469 eurot.
- 20 Sisuline põhjus, millele TS oma otsuses tugineb, keskendub maksuasjade vaidekomisjonide tähtsusele halduslikus läbivaatamises, mis kohustab neid analüüsima kõiki tõendeid, mida nad on pidanud asjakohaseks, olenemata sellest, kas maksumaksjad on või ei ole esitanud need haldusorganile, ja seda sõltumata sellest, et maksude kohaldamise menetlus nõuab neilt selle kohustuse täitmist maksuameti haldusorganis. Kuigi õiguskorra rikkumine seisneb esmajoones maksuasjade vaidekomisjoni otsuses, leiab TS siiski, et ka ANi kohtuotsus, mis seda seisukohta kinnitab, ei ole seadusega kooskõlas. TS leiab, et analüüsida tuleb kõiki maksuasjade vaidekomisjonile ja ANi kojale esitatud dokumente, isegi kui ettevõtja jättis teabetaotlustele, mille esitas talle maksuhaldur tema maksutagastamisnõude esitamise ajal, vastamata.
- 21 See tõenduslik analüüs eeldab, et kõik dokumendid, mille esitas GE AUTO SERVICE LEASING GMBH nii maksuasjade vaidekomisjonile kui ka halduskaebuse raames, on käibemaksu tagastamise mehhanismiga kooskõlas. AN leiab siiski, et kui ta täidab TSi kohtuotsuse selle ranges sõnastuses, rikub ta väga tõenäoliselt eeltingimusi, tingimusi või piire, mis olid ette nähtud direktiivi 79/1072/EMÜ artiklis 7, mis on väga sarnane kehtiva direktiivi 2008/9 artikli 15 lõike 1 sätetega ettevõtjate poolt, kelle asukoht ei ole riigis, tasutud sisendkäibemaksu tagastamise kohta, ning kaldub kõrvale Euroopa Liidu selle valdkonna kohtupraktikast. Ta leiab, et ettevõtja ei tõendanud sisuliste tingimuste täidetust selleks, et tal oleks õigus tagastamisele, siis, kui ta oleks pidanud seda tegema vastavalt kehtivatele direktiivi sätetele, ja eriti siis, kui maksuhaldur seda temalt korduvalt taotles ja andis talle võimaluse seda teha. Audiencia Nacional ei või TSi kohtuotsuse täitmisel eirata Euroopa Liidu õigusnorme ega Euroopa Kohtu praktikat.
- 22 AN leiab, et ametiasutuse toimimisviis on laitmatu. Kuna taotlus oli mittetäielik, andis ta maksukohustuslasele võimaluse esitada kõik vajalikud dokumendid tema

- tagastamistaotluse rahuldamiseks. Järgiti nii maksukorralduse üldseadust kui ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 2, mis on nüüd sätestatud Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõikes 1. Kuna taotleja esitas mittetäielikud tõendavad dokumendid, ei olnud ametiasutusel võimalik kontrollida, kas kogu summa, mille tagasimaksmist taotleti, vastas arvetele, tehingute liigile või saajatele, kes andsid õiguse tagastamisele. Ta rõhutab, et maksuhaldur tegi keelduva otsuse tema käsutuses olnud teabe põhjal ning ta ei saanud kontrollida, kas mahaarvamisoiguse eeltingimused olid täidetud.
- 23 Euroopa Kohtu praktikas on sisuliselt rõhutatud, et maksukohustuslaste õigus sisendkäibemaks tasumisele kuuluvast käibemaksust maha arvata on ühise käibemaksusüsteemi aluspõhimõte. Tuleb võimaldada mahaarvamise ja seega maksu tagastamise süsteem eesmärgiga ettevõtja kogu tema majandustegevuse raames tasumisele kuuluva või tasutud käibemaksu koormast täielikult vabastada. Ühine käibemaksusüsteem peab tagama neutraalse maksustamise igasuguse majandustegevuse osas, olenemata selle eesmärgist ja tulemustest, tingimusel et tegevus ise on põhimõtteliselt käibemaksuga maksustatud.
- 24 Liikmesriigi territooriumil asuva maksukohustulase teises liikmesriigis tasutud käibemaksu tagasisaamise õigus – nagu see on reguleeritud nii direktiiviga 2008/9 kui ka direktiiviga 79/1072/EMÜ – vastab tema kasuks direktiiviga 2006/112 kehtestatud õigusele arvata maha tema enda liikmesriigis tasutud sisendkäibemaks, nagu tuleneb Euroopa Kohtu 25. oktoobri 2012. aasta kohtuotsusest Daimler ja Widex, C-318/11 ja C-319/11, EU:C2012:666, (41), ja 21. märtsi 2018. aasta kohtuotsusest C-533/16, (36).
- 25 Kuna nende maksukohustuslaste, kelle asukoht ei ole riigis, mahaarvamisoigus ei erine sisuliselt maksukohustuslaste mahaarvamisoigusest nende oma liikmesriigis, on vastus, mille annab Euroopa Kohus, kõige olulisem. Kui riigis asutatud isiku ja selle isiku, kelle asukoht ei ole riigis, [maksu] tagasisaamise õigus põhineb samadel alustel, ei ole ka suuremaid menetluslikke erinevusi; kui TSi kriteerium on õige, tuleb tunnistada võimalust, et maksukohustulane võib esitada õigust tõendavaid dokumente igal ajal, isegi pärast haldava organi otsust, ilma mingi ajalise piiranguta ja sõltumata sellest, mida on teinud haldusasutus ja hallatav.
- 26 Üldjuhul peab maksukohustulasel selleks et mahaarvamisoigust saaks kasutada, olema direktiivi 2006/112 artiklite 220–236 ning artiklite 238–240 kohaselt koostatud arve (Euroopa Kohtu 19. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, (40)).
- 27 Vorminõuded ei või põhimõtteliselt takistada maksu täielikku mahaarvamist. Kuigi on tõsi, et liikmesriigid võivad kooskõlas kuuenda direktiivi artikli 22 lõikega 8 kehtestada maksu nõuetekohaseks kogumiseks ning maksudest kõrvalehoidumise ärahoidmiseks muid sätteid, ei või nad minna kaugemale sellest, mis on vajalik nende eesmärkide saavutamiseks, seades süstemaatiliselt kahtluse alla käibemaksu mahaarvamise õiguse, mis on liidu vastava valdkonna õigusnormidega kehtestatud ühise käibemaksusüsteemi aluspõhimõte, nagu on

juba tunnistatud 18. detsembri 1997. aasta kohtuotsuses Molenheide jt, liidetud kohtuasjades C-286/94, C-340/95, C-401/95 ja C-47/96, EKL. lk I-7281, (47).

- 28 AN leiab, et Euroopa Kohus on selle küsimuse juba lahendanud vastupidi TSi kohtuotsusele, lõpetades võimaluse seda õigust kasutada ilma ajalise piiranguta. Euroopa Kohtu 21. juuni 2012. aasta kohtuotsuses C-294/11 (29), 21. märtsi 2018. aasta kohtuotsuses C-533/16 (46) ja 28. juuli 2016. aasta kohtuotsuses Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, punkt (33), on otsustatud, et võimalus kasutada käibemaksu mahaarvamise õigust piiramatul aja jooksul oleks vastuolus õiguskindluse põhimõttega, mille kohaselt ei tohi maksukohustuslase olukorda seoses tema õiguste ja kohustustega maksuhalduri ees lõputult vaidlustada. Teistsugune lahendus, nagu see, mis tekib Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) kohtuotsuse täitmisel, võib viia selleni, et vaidlus jääb lõputult lahtiseks.
- 29 Selle kohta, millal tuleb tõendavate arvete täiendamiseks vajalik teave esitada, on Euroopa Kohtu 8. mai 2013. aasta kohtuotsuses C-271/12, (35) välistatud, et arvet võiks täiendada pärast seda, kui maksuhaldur on teinud käibemaksu mahaarvamise õiguse andmisest keeldumise otsuse, sest see takistab tagada käibemaksu nõuetekohast kogumist ja kontrolli. Euroopa Kohtu 26. aprilli 2018. aasta kohtuotsus (C-81/17) (38) kinnitas seda.
- 30 Vastustaja võimaliku hooletuse või kuritarvituse suhtes tuleb AN meelde käibemaksu valdkonnas Euroopa Kohtu 26. aprilli 2018. aasta kohtuotsust C-81/17, (49), mille kohaselt „võiks kohaldamisele kuuluda eelkõige rahatrahv hooletule maksukohustuslasele [...]“. Samamoodi on kuritarvituse või pettuse tõttu õiguse või soodustuse andmisest keeldumine lihtsalt selle tuvastamise tagajärg, et pettuse või õiguse kuritarvitamise korral soodustuse saamiseks vajalikud tingimused ei olnud tegelikult täidetud ning seetõttu ei nõua keeldumine konkreetset õiguslikku alust (Euroopa Kohtu 14. detsembri 2000. aasta kohtuotsus Emsland-Stärke, C-110/99, EU:C:2000:695, (punkt 56); kohtuotsus Halifax (punkt 93) ja 4. juuni 2009. aasta kohtuotsus Pometon, C-158/08, EU:C:2009:349, (punkt 28) või 22. novembri 2017. aasta kohtuotsus C-251/16 (punkt 32).
- 31 Seega õigustab asjaolu, et AN on olukorras, kus tal tuleb täita TSi otsust, mis on näiliselt Euroopa Liidu kohtupraktikaga vastuolus, tema selle eelotsusetaotluse esitamist. Audiencia Nacional (üleriigiline kohus) märgib, et riigi menetlusõiguses esines analoogne olukord tulenevalt sellest, kuidas TSi tsiviilkolleegiumi kohtupraktikas tõlgendati ja kohaldati nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ artikli 6 lõike 1 alusel tarbijaga teenuste osutaja või müüja sõlmitud lepingu ebaõiglaseks tunnistamisega seotud äramuutvate tagajärgede piiramist. TSi kohtupraktikat korrigeeriti Euroopa Kohtu 21. detsembri 2016. aasta kohtuotsusega liidetud kohtuasjades C-154/15 ja C-307/15.